EURÓPSKA
KOMISIA

V Bruseli 6. 9. 2022
COM(2022) 662 final

2022/0274 (COD)

Návrh

ROZHODNUTIE EURÓPSKEHO PARLAMENTU A RADY

o neuznávaní ruských cestovných dokladov vydávaných v okupovaných cudzích regiónoch

DÔVODOVÁ SPRÁVA

1. KONTEXT NÁVRHU

• Dôvody a ciele návrhu

V reakcii na protiprávnu anexiu Krymskej autonómnej republiky a mesta Sevastopol Ruskou federáciou v roku 2014 a jej pokračujúce destabilizačné kroky na východnej Ukrajine Európska únia už zaviedla i) hospodárske sankcie vzhľadom na konanie Ruska, ktorým destabilizuje situáciu na Ukrajine v spojení s neúplným vykonávaním dohôd z Minska; ii) sankcie za konanie narúšajúce alebo ohrozujúce územnú celistvosť, zvrchovanosť a nezávislosť Ukrajiny; iii) sankcie v reakcii na protiprávnu anexiu Krymskej autonómnej republiky a mesta Sevastopol Ruskou federáciou.

Rozhodnutie Ruskej federácie uznať časti Doneckej a Luhanskej oblasti Ukrajiny, ktoré nie sú pod kontrolou vlády, za nezávislé subjekty a rozhodnutie vyslať ruské jednotky na Ukrajinu, bezprecedentná vojenská agresia narúšajúca územnú celistvosť, zvrchovanosť a nezávislosť Ukrajiny predstavuje závažné porušenie medzinárodného práva a medzinárodných dohôd vrátane Charty OSN, Helsinského záverečného aktu, Parížskej charty a Budapeštianskeho memoranda.

Rusko ako signatár dohôd z Minska nesie jasnú a priamu zodpovednosť za hľadanie mierového riešenia. Rozhodnutím uznať regióny východnej Ukrajiny, ktoré nie sú pod kontrolou vlády, za nezávislé subjekty Rusko jasne porušilo dohody z Minska, v ktorých sa stanovuje úplné navrátenie týchto oblastí pod kontrolu ukrajinskej vlády.

EÚ sa 23. februára 2022 jednomyseľne dohodla na prvom balíku sankcií, ktorý Rusku spôsobil dodatočné náklady v reakcii na jeho konanie. Ich súčasťou boli individuálne sankcie, finančné obmedzenia a obmedzenia hospodárskych vzťahov medzi EÚ a časťami Doneckej a Luhanskej oblasti, ktoré nie sú pod kontrolou vlády.

Európska rada 24. februára 2022 čo najdôraznejšie odsúdila nevyprovokovanú a neodôvodnenú vojenskú agresiu Ruska voči Ukrajine a spolu so svojimi medzinárodnými partnermi vyjadrila Ukrajine a jej obyvateľom plnú solidaritu. Rusko svojím protiprávnym vojenským postupom naďalej hrubo porušuje medzinárodné právo, pácha zverstvá voči ukrajinskému obyvateľstvu a ohrozuje európsku a globálnu bezpečnosť a stabilitu. Európska rada vyzvala Rusko, aby okamžite ukončilo svoje vojenské akcie, bezpodmienečne stiahlo všetky ozbrojené sily a vojenské vybavenie z celého územia Ukrajiny a plne rešpektovalo územnú celistvosť, zvrchovanosť a nezávislosť Ukrajiny v rámci jej medzinárodne uznaných hraníc. [1]

Únia následne reagovala ďalšími balíkmi sankcií vrátane zmrazenia aktív a zákazov cestovania týkajúcich sa konkrétnych fyzických osôb. Únia prijala aj reštriktívne opatrenia týkajúce sa finančného, energetického, dopravného a technologického sektora. Ďalej prijala dodatočné opatrenia, a to najmä čiastočné pozastavenie uplatňovania dohody o zjednodušení vízového režimu[2]. Toto čiastočné pozastavenie sa týkalo určitých kategórií ruských občanov vrátane členov ruských oficiálnych delegácií, členov národných a regionálnych vlád a parlamentov a podnikateľov.

Od začiatku ruskej agresie voči Ukrajine sa situácia zhoršila s tragickými humanitárnymi dôsledkami pre civilné obyvateľstvo a infraštruktúru a Rusko ďalej protiprávne rozšírilo svoju úplnú alebo čiastočnú okupáciu vo východných a južných regiónoch Ukrajiny.

Negatívny vývoj ruskej vnútornej politiky, ktorý sa vyznačuje rastúcimi politickými represiami vlády zameranými na zachovanie súčasného politického a hospodárskeho

[1] Závery Európskej rady z 24. februára 2022.

[2] Rozhodnutie Rady (EÚ) 2022/333.

poriadku, čoraz viac ovplyvňuje vzťahy medzi EÚ a Ruskom. V reakcii na to Komisia súbežne s týmto návrhom navrhla aj úplné pozastavenie uplatňovania dohody o zjednodušení vízového režimu medzi EÚ a Ruskom[3].

Keďže členské štáty neuznali protiprávnu anexiu Krymskej autonómnej republiky a mesta Sevastopol Ruskou federáciou ani iných regiónov na Ukrajine, ktoré Rusko okupuje, členské štáty vo všeobecnosti neuznávajú cestovné doklady vydávané ruskými orgánmi na týchto územiach na účely udeľovania víz a prekračovania vonkajších hraníc. To isté platí aj pre cestovné doklady vydávané na Ruskom okupovaných gruzínskych územiach Abcházska a Južného Osetska. Tieto pozície sú zohľadnené v tabuľke uznaných cestovných dokladov vydávaných tretími krajinami[4], ktorú Komisia často aktualizuje na základe oznámení členských štátov.

Komisia vydala usmernenia pre konzulárne úrady členských štátov na Ukrajine a v Ruskej federácii týkajúce sa podávania žiadostí o schengenské víza osobami s pobytom na Kryme po protiprávnej anexii Krymu Ruskom v roku 2014. V roku 2016 boli vypracované ďalšie usmernenia ako spoločný prístup k otázke neuznávania určitých kategórií bežných ruských medzinárodných pasov vydávaných ruskými správnymi orgánmi zriadenými Ruskom na Kryme a v Sevastopole. V roku 2019 útvary Komisie a Európska služba pre vonkajšiu činnosť vypracovali usmernenia o tom, ako zaobchádzať so žiadosťami o víza, ktoré podali obyvatelia ukrajinskej Doneckej a Luhanskej oblasti, ktorí sú držiteľmi bežných ruských medzinárodných pasov. Ruská federácia v súčasnosti rozširuje prax vydávania bežných ruských medzinárodných pasov na iné oblasti Ukrajiny, ktoré nie sú kontrolované vládou, najmä na regióny Cherson a Záporožie. V máji 2022 Rusko zaviedlo zjednodušený postup ruskej naturalizácie pre osirelé deti z tzv. Doneckej ľudovej republiky a tzv. Luhanskej ľudovej republiky, ako aj z Ukrajiny. Vyhláška sa vzťahuje aj na deti bez rodičovskej starostlivosti a právne nespôsobilé osoby, ktoré sú obyvateľmi týchto dvoch okupovaných regiónov.

Cieľom tohto návrhu je zabezpečiť, aby členské štáty neuznávali ruské cestovné doklady vydávané v okupovaných cudzích regiónoch alebo osobám s pobytom v týchto regiónoch, bez ohľadu na ich zemepisnú polohu, na účely udeľovania víz a prekračovania vonkajších hraníc. Opatrením sa stanovuje spoločný prístup k neuznávaniu takýchto cestovných dokladov.

- **Súlad s existujúcimi ustanoveniami v tejto oblasti politiky**

Táto iniciatíva je v súlade s akciami stanovenými v záveroch Európskej rady z 24. februára 2022 a ďalej rozvíja usmernenie pre konzulárne úrady členských štátov a krajín pridružených k schengenskému priestoru v Ruskej federácii a na Ukrajine o tom, ako vybavovať žiadosti o víza podané osobami s pobytom v Doneckej a Luhanskej oblasti na Ukrajine, ktoré sú držiteľmi bežných ruských medzinárodných pasov vydaných po 24. apríli 2019. Tento návrh dopĺňa čiastočné pozastavenie uplatňovania dohody medzi EÚ a Ruskom o zjednodušení vízového režimu a návrh Komisie na úplné pozastavenie uplatňovania dohody, ktorý sa predkladá súbežne.

Toto rozhodnutie nemá vplyv na uplatňovanie rozhodnutia 1105/2011/EÚ ani na povinnosti členských štátov vyplývajúce z uvedeného rozhodnutia, pokiaľ ide o cestovné doklady, ku ktorým Únia nezaujala pozíciu.

---

[3] Návrh rozhodnutia Rady o úplnom pozastavení uplatňovania Dohody medzi Európskym spoločenstvom a Ruskou federáciou o zjednodušení postupu pri vydávaní víz občanom Európskej únie a Ruskej federácie [COM(2022) 661].

[4] Cestovné doklady vydávané tretími krajinami a územnými celkami (časť I), dostupné tu: <https://home-affairs.ec.europa.eu/travel-documents-issued-third-countries-and-territorial-entities-part-i_en>.

- **Súlad s ostatnými politikami Únie**

Návrh predstavuje ďalšiu reakciu Únie na ruskú vojenskú agresiu voči Ukrajine a vydávanie ruských pasov v okupovaných cudzích regiónoch. Návrh je plne v súlade s vyhlásením vysokého predstaviteľa v mene EÚ o pokusoch Ruskej federácie o nútenú integráciu častí ukrajinského územia[5]. Zahrnutie cestovných dokladov vydávaných na Ruskom okupovaných gruzínskych územiach Južného Osetska a Abcházska je v súlade s výzvami Európskej rady[6], ktorá dôrazne odsúdila jednostranné rozhodnutie Ruska uznať nezávislosť Abcházska a Južného Osetska a vyzvala ďalšie krajiny, aby ich nezávislosť neuznali.

Týmto návrhom nie je dotknuté právo na voľný pohyb občanov Únie v zmysle článku 20 ods. 1 ZFEÚ, štátnych príslušníkov tretích krajín, ktorí požívajú právo na voľný pohyb rovnocenné s právom občanov Únie, ako aj ich príslušných rodinných príslušníkov. V smernici 2004/38/ES[7] sa stanovujú pravidlá vstupu štátnych príslušníkov tretích krajín, ktorí požívajú právo na voľný pohyb.

2. PRÁVNY ZÁKLAD, SUBSIDIARITA A PROPORCIONALITA

- **Právny základ**

Návrh je založený na článku 77 ods. 2 písm. a) a b) ZFEÚ.

V návrhu sa stanovuje povinnosť členských štátov neuznávať cestovné doklady vydané ruskými orgánmi v okupovaných cudzích regiónoch alebo osobám s pobytom v týchto regiónoch na účely udeľovania víz a prekračovania vonkajších hraníc.

- **Subsidiarita (v prípade inej ako výlučnej právomoci)**

Činnosť v oblasti slobody, bezpečnosti a spravodlivosti patrí v súlade s článkom 4 ods. 2 ZFEÚ do oblasti spoločných právomocí EÚ a členských štátov. V dôsledku toho sa uplatňuje zásada subsidiarity v súlade s článkom 5 ods. 3 ZEÚ, podľa ktorého Únia koná len v takom rozsahu a vtedy, ak ciele navrhovanej činnosti nemôžu členské štáty uspokojivo dosiahnuť na ústrednej úrovni alebo na regionálnej a miestnej úrovni, ale z dôvodov rozsahu alebo účinkov navrhovanej činnosti ich možno lepšie dosiahnuť na úrovni Únie.

Uznávanie cestovných dokladov bolo doteraz v právomoci členských štátov, keďže Únia predtým nevykonávala svoju spoločnú právomoc podľa článku 77 ods. 2 písm. a) a b) ZFEÚ, pokiaľ ide o uznávanie cestovných dokladov v oblasti spoločnej vízovej politiky a kontrol, ktorým podliehajú osoby prekračujúce vonkajšie hranice.

Ciele tohto návrhu nie je možné uspokojivo dosiahnuť na úrovni členských štátov, ale je možné ich lepšie dosiahnuť na úrovni Únie. Ciele sa totiž týkajú zneplatnenia cestovných dokladov, ktoré sa vyžadujú pri podávaní žiadosti o vízum alebo pri prekračovaní vonkajších hraníc členských štátov. Integrita schengenského priestoru a potreba zabezpečiť jednotnú reakciu na vydávanie ruských pasov v okupovaných cudzích regiónoch si vyžadujú jednotný prístup v celom schengenskom priestore. Bez tohto návrhu by uznávanie alebo neuznávanie takýchto cestovných dokladov podliehalo rozhodnutiam jednotlivých členských štátov

---

5 Tlačová správa „Ukrajina: Vyhlásenie vysokého predstaviteľa v mene EÚ o pokusoch Ruskej federácie násilne integrovať časti ukrajinského územia, 3. júna 2022, k dispozícii tu: <Ukrajina: Vyhlásenie vysokého predstaviteľa v mene EÚ o pokusoch Ruskej federácie násilne integrovať časti ukrajinského územia – Rada (europa.eu)>.

6 Závery predsedníctva z mimoriadneho zasadnutia Európskej rady, 1. septembra 2008 (12594/2/08 REV2).

7 Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2004/38/ES z 29. apríla 2004 o práve občanov Únie a ich rodinných príslušníkov voľne sa pohybovať a zdržiavať sa v rámci územia členských štátov, ktorá mení a dopĺňa nariadenie (EHS) 1612/68 a ruší smernice 64/221/EHS, 68/360/EHS, 72/194/EHS, 73/148/EHS, 75/34/EHS, 75/35/EHS, 90/364/EHS, 90/365/EHS a 93/96/EHS (Ú. v. EÚ L 158, 30.4.2004, p.77).

a mohlo by viesť k vážnym nezrovnalostiam pri udeľovaní víz osobám s obvyklým pobytom v regiónoch okupovaných Ruskom a ich schopnosti prekročiť vonkajšie hranice. Toto opatrenie prinesie právnu istotu v tejto oblasti a bude priamo uplatniteľné v členských štátoch.

Únia preto môže prijať navrhované opatrenie v súlade so zásadou subsidiarity.

- **Proporcionalita**

Podľa zásady proporcionality stanovenej v článku 5 ods. 4 ZEÚ treba zosúladiť povahu a intenzitu daného opatrenia so zisteným problémom.

Cieľom tohto opatrenia je zabezpečiť dobre fungujúcu spoločnú vízovú politiku a politiku v oblasti kontrol na vonkajších hraniciach, ako aj zaistiť bezpečnosť Únie a jej členských štátov. Navrhované opatrenie je reakciou na nevyprovokovanú a neodôvodnenú vojenskú agresiu Ruska voči Ukrajine. Tento návrh plne rešpektuje zvrchované právo členských štátov podľa medzinárodného práva verejného o uznávaní štátov. Navrhované neuznanie cestovných dokladov nemá vplyv na právo štátov prijať akékoľvek rozhodnutie týkajúce sa uznania ktorejkoľvek územnej jednotky za medzinárodný subjekt medzinárodného spoločenstva. Navrhované opatrenie nemá vplyv na možnú platnosť týchto cestovných dokladov v súvislosti s preukazovaním totožnosti vo vnútroštátnych konaniach alebo interakciách. Preto by naďalej bolo na jednotlivých členských štátoch, aby rozhodli o tom, ktoré druhy dokumentov môžu byť predložené na preukázanie totožnosti.

Keďže EÚ neuznala protiprávnu anexiu Krymského polostrova Ruskou federáciou ani iných regiónov na Ukrajine, ktoré Rusko okupuje, cestovné doklady vydávané ruskými orgánmi na týchto územiach by mali byť podľa práva Únie na účely cestovania jednoznačne zneplatnené. To isté platí aj pre cestovné doklady vydávané na Ruskom okupovaných gruzínskych územiach Abcházska a Južného Osetska. Podobne by sa toto opatrenie neuznávania uplatňovalo na všetky cestovné doklady vydávané ruskými orgánmi v akýchkoľvek cudzích regiónoch, do ktorých by v budúcnosti Rusko mohlo protiprávne vtrhnúť alebo ich okupovať.

- **Výber nástroja**

Návrh sa týka neuznávania cestovných dokladov vydaných ruskými orgánmi v okupovaných cudzích regiónoch v rámci spoločnej vízovej politiky v celom schengenskom priestore a v rámci kontrol, ktorým podliehajú osoby prekračujúce vonkajšie hranice. Vzhľadom na skutočnosť, že sa uplatňuje riadny legislatívny postup, a na cielený rozsah pôsobnosti navrhovaného opatrenia sa za vhodný nástroj považuje rozhodnutie Európskeho parlamentu a Rady.

3. VÝSLEDKY HODNOTENÍ *EX POST*, KONZULTÁCIÍ SO ZAINTERESOVANÝMI STRANAMI A POSÚDENÍ VPLYVU

O otázke neuznávania ruských cestovných dokladov vydávaných v okupovaných cudzích regiónoch rokovala pracovná skupina Rady pre víza 13. júla 2022. V nadväznosti na neformálne zasadnutie ministrov zahraničných vecí (Gymnich) 31. augusta 2022 vysoký predstaviteľ oznámil, že členské štáty sa politicky dohodli na neuznávaní ruských cestovných dokladov vydávaných v okupovaných cudzích regiónoch.

- **Základné práva**

Navrhované opatrenie rešpektuje základné práva a zásady stanovené v Charte základných práv Európskej únie, konkrétne slobodu pohybu a pobytu, právo na azyl, práva dieťaťa a zásadu zákazu vyhostenia alebo vrátenia a zásadu nediskriminácie.

Hoci navrhované opatrenie bude mať v podstate za následok obmedzenie cestovania určitých kategórií štátnych príslušníkov tretích krajín do EÚ tým, že sa nebudú uznávať ich cestovné doklady za platné na účely udeľovania víz a prekračovania vonkajších hraníc, toto opatrenie sa nerovná zákazu cestovania týchto osôb. Členské štáty majú naďalej právo udeľovať vízum s obmedzenou územnou platnosťou a vlepiť vízovú nálepku na osobitný list v súlade s článkami 25 a 29 nariadenia (ES) č. 810/2009 a/alebo sa odchýliť od podmienok vstupu stanovených v článku 6 nariadenia (EÚ) 2016/399. Členské štáty by mali toto právo využívať najmä s cieľom zabezpečiť dodržiavanie práv dieťaťa a zásady zákazu vyhostenia alebo vrátenia.

Navrhovaným opatrením nie je dotknuté právo na azyl ani *acquis* Únie v oblasti azylu.

Aj keď cestovné doklady vydané Ruskom v okupovaných cudzích regiónoch nebudú uznané na účely vstupu do schengenského priestoru, platnosť týchto dokladov ako dokladov totožnosti vo vnútroštátnom kontexte nie je dotknutá.

4. VPLYV NA ROZPOČET

Návrh nemá žiadny vplyv na rozpočet EÚ.

5. ĎALŠIE PRVKY

- **Plány vykonávania, spôsob monitorovania, hodnotenia a podávania správ**

Komisia bude monitorovať a hodnotiť vykonávanie navrhovaného opatrenia v kontexte miestnej schengenskej spolupráce a v rámci Výboru pre cestovné doklady zriadeného podľa článku 8 rozhodnutia 1105/2011/EÚ.

- **Podrobné vysvetlenie konkrétnych ustanovení návrhu**

V návrhu sa stanovuje neuznávanie ruských cestovných dokladov vydaných v okupovaných cudzích regiónoch alebo osobám s pobytom v týchto regiónoch na účely udeľovania víz a prekračovania vonkajších hraníc. Z dôvodov právnej istoty, jasnosti a transparentnosti by Komisia mala vypracovať zoznam tých ruských cestovných dokladov, ktoré by sa nemali uznávať na účely cestovania do schengenského priestoru. Tento zoznam bude verejne dostupný na webovom sídle Komisie ako súčasť tabuľky uznávania cestovných dokladov a zoznamu cestovných dokladov vydávaných tretími krajinami, ako sa stanovuje v rozhodnutí 1105/2011/EÚ.

2022/0274 (COD)

Návrh

ROZHODNUTIE EURÓPSKEHO PARLAMENTU A RADY

o neuznávaní ruských cestovných dokladov vydávaných v okupovaných cudzích regiónoch

EURÓPSKY PARLAMENT A RADA EURÓPSKEJ ÚNIE,

so zreteľom na Zmluvu o fungovaní Európskej únie, a najmä na jej článok 77 ods. 2 písm. a) a b),

so zreteľom na návrh Európskej komisie,

po postúpení návrhu legislatívneho aktu národným parlamentom,

konajúc v súlade s riadnym legislatívnym postupom,

keďže:

(1) V reakcii na protiprávnu anexiu Krymskej autonómnej republiky a mesta Sevastopol Ruskou federáciou v roku 2014 a jej pokračujúce destabilizačné kroky na východnej Ukrajine Európska únia už zaviedla hospodárske sankcie vzhľadom na konanie Ruska, ktorým destabilizuje situáciu na Ukrajine, spojené s neúplným vykonávaním dohôd z Minska; sankcie za konanie narúšajúce alebo ohrozujúce územnú celistvosť, zvrchovanosť a nezávislosť Ukrajiny a sankcie v reakcii na protiprávnu anexiu Krymskej autonómnej republiky a mesta Sevastopol Ruskou federáciou.

(2) Ruská federácia ako signatár dohôd z Minska mala jasnú a priamu zodpovednosť za hľadanie mierového riešenia konfliktu v súlade s týmito zásadami. Ruská federácia svojím rozhodnutím uznať regióny východnej Ukrajiny, ktoré nie sú pod kontrolou vlády, za nezávislé subjekty jasne porušila dohody z Minska, v ktorých sa stanovuje úplné navrátenie týchto oblastí pod kontrolu ukrajinskej vlády.

(3) Rozhodnutie Ruskej federácie uznať časti Doneckej a Luhanskej oblasti Ukrajiny, ktoré nie sú pod kontrolou vlády, za nezávislé subjekty a následné rozhodnutie vyslať ruské jednotky do týchto častí ďalej narúšajú zvrchovanosť a nezávislosť Ukrajiny a predstavujú závažné porušenie medzinárodného práva a medzinárodných dohôd vrátane Charty OSN, Helsinského záverečného aktu, Parížskej charty a Budapeštianskeho memoranda.

(4) Takáto vojenská agresia voči krajine hraničiacej s Európskou úniou, ako je tá, ku ktorej došlo na Ukrajine a ktorá viedla k reštriktívnym opatreniam, odôvodňuje opatrenia určené na ochranu základných bezpečnostných záujmov Únie a jej členských štátov.

(5) Odkedy Rusko protiprávne anektovalo Krymský polostrov vydávalo obyvateľom Krymu ruské medzinárodné pasy. V máji 2022 Ruská federácia zaviedla zjednodušený postup ruskej naturalizácie pre osirelé deti z tzv. Doneckej ľudovej republiky a tzv. Luhanskej ľudovej republiky, ako aj z Ukrajiny. Vyhláška sa vzťahuje aj na deti bez rodičovskej starostlivosti a právne nespôsobilé osoby, ktoré sú obyvateľmi týchto dvoch okupovaných regiónov. Systematické vydávanie ruských pasov v týchto

okupovaných regiónoch predstavuje ďalšie porušenie medzinárodného práva a narušenie územnej celistvosti, zvrchovanosti a nezávislosti Ukrajiny.

(6) Vzhľadom na porušovanie medzinárodného práva a vojenskú agresiu Ruska voči Ukrajine a s cieľom zabezpečiť spoločnú vízovú politiku a spoločný prístup ku kontrolám, ktorým podliehajú osoby prekračujúce vonkajšie hranice, by sa preto všetky ruské cestovné doklady vydané v okupovaných cudzích regiónoch alebo osobám s pobytom v týchto regiónoch nemali uznávať ako platné cestovné doklady na účely udeľovania víz a prekračovania vonkajších hraníc.

(7) Členské štáty sú a naďalej by mali byť zodpovedné za uznávanie cestovných dokladov na účely udeľovania víz a umožnenia ich držiteľovi prekročiť vonkajšie hranice, ak k týmto záležitostiam Únia nezaujala stanovisko.

(8) Neuznávanie ruských cestovných dokladov vydaných v okupovaných cudzích regiónoch alebo osobám s pobytom v týchto regiónoch na účely udeľovania víz a prekračovania vonkajších hraníc by sa malo rozšíriť na všetky geografické regióny vrátane gruzínskych území Abcházska a Južného Osetska okupovaných Ruskom. Neuznanie nemá vplyv na platnosť takýchto dokladov na iné účely vrátane preukazovania totožnosti vo vnútroštátnom kontexte.

(9) Z dôvodov právnej istoty a transparentnosti by Komisia mala zverejniť zoznam ruských cestovných dokladov, ktoré sa vydávajú v okupovaných cudzích regiónoch alebo osobám s pobytom v týchto regiónoch a ktoré by sa nemali uznávať. Tento zoznam by sa mal začleniť do zoznamu cestovných dokladov vytvoreného podľa rozhodnutia Európskeho parlamentu a Rady č. 1105/2011/EÚ[8] a do sprievodnej tabuľky uznávania, ktorá obsahuje informácie o uznaných a neuznaných cestovných dokladoch a ktorá je verejne dostupná online.

(10) Toto rozhodnutie nemá vplyv na právo na voľný pohyb občanov Únie a ich rodinných príslušníkov vrátane možnosti takýchto rodinných príslušníkov vstúpiť na územie členských štátov bez platného cestovného dokladu najmä v zmysle smernice 2004/38/ES a dohôd o voľnom pohybe osôb uzavretých medzi Úniou a členskými štátmi na jednej strane a určitými tretími krajinami na strane druhej. V smernici 2004/38/ES sa za podmienok, ktoré sú v nej uvedené, povoľujú obmedzenia voľného pohybu z dôvodov verejného poriadku, verejnej bezpečnosti a verejného zdravia.

(11) Toto rozhodnutie rešpektuje základné práva a dodržiava zásady uznané predovšetkým v Charte základných práv Európskej únie. Týmto rozhodnutím by nemalo byť dotknuté právo na azyl.

(12) Členské štáty si ponechávajú možnosť povoliť držiteľom cestovných dokladov, na ktoré sa vzťahuje toto rozhodnutie, ktorí nevyužili svoje právo požiadať o medzinárodnú ochranu, vstup na územie členských štátov v jednotlivých prípadoch, ako sa stanovuje v článkoch 25 a 29 nariadenia (ES) č. 810/2009 a v článku 6 ods. 5 nariadenia (EÚ) 2016/399.

(13) Cieľom tohto rozhodnutia je posilniť fungovanie spoločnej vízovej politiky a schengenského priestoru. Tento cieľ nie je možné dosiahnuť na úrovni členských štátov. Preto je potrebné zaviesť povinnosť neuznávať určité cestovné doklady na účely udeľovania víz a prekračovania vonkajších hraníc na úrovni Únie. Únia môže preto prijať opatrenia v súlade so zásadou subsidiarity podľa článku 5 Zmluvy

[8] Rozhodnutie Európskeho parlamentu a Rady č. 1105/2011/EÚ z 25. októbra 2011 o zozname cestovných dokladov, ktoré oprávňujú držiteľa na prekročenie vonkajších hraníc a do ktorých možno vyznačiť vízum, a o vytvorení mechanizmu na vytváranie tohto zoznamu (Ú. v. EÚ L 287, 4.11.2011, s. 9).

o Európskej únii. V súlade so zásadou proporcionality podľa uvedeného článku toto rozhodnutie neprekračuje rámec nevyhnutný na dosiahnutie týchto cieľov.

(14) V súlade s článkami 1 a 2 Protokolu č. 22 o postavení Dánska, ktorý je pripojený k Zmluve o Európskej únii a Zmluve o fungovaní Európskej únie, sa Dánsko nezúčastňuje na prijatí tohto rozhodnutia, nie je ním viazané ani nepodlieha jeho uplatňovaniu. Vzhľadom na to, že toto rozhodnutie je založené na schengenskom *acquis*, sa Dánsko v súlade s článkom 4 uvedeného protokolu rozhodne do šiestich mesiacov po rozhodnutí Rady o tomto rozhodnutí, či ho bude transponovať do svojho vnútroštátneho práva.

(15) Toto rozhodnutie predstavuje vývoj ustanovení schengenského *acquis*, na ktorom sa Írsko nezúčastňuje[9]; Írsko sa preto nezúčastňuje na prijatí tohto rozhodnutia, nie je ním viazané ani nepodlieha jeho uplatňovaniu.

(16) Pokiaľ ide o Island a Nórsko, toto rozhodnutie predstavuje vývoj ustanovení schengenského *acquis* v zmysle dohody uzavretej medzi Radou Európskej únie a Islandskou republikou a Nórskym kráľovstvom o pridružení týchto dvoch štátov pri vykonávaní, uplatňovaní a rozvoji schengenského *acquis*[10], ktoré patria do oblasti uvedenej v článku 1 bode A a B rozhodnutia Rady 1999/437/ES[11].

(17) Pokiaľ ide o Švajčiarsko, toto rozhodnutie predstavuje vývoj ustanovení schengenského *acquis* v zmysle Dohody medzi Európskou úniou, Európskym spoločenstvom a Švajčiarskou konfederáciou o pridružení Švajčiarskej konfederácie k vykonávaniu, uplatňovaniu a vývoju schengenského *acquis*[12], ktoré patria do oblasti uvedenej v článku 1 bodoch A a B rozhodnutia 1999/437/ES v spojení s článkom 3 rozhodnutia Rady 2008/146/ES[13].

(18) Pokiaľ ide o Lichtenštajnsko, toto rozhodnutie predstavuje vývoj ustanovení schengenského *acquis* v zmysle Protokolu medzi Európskou úniou, Európskym spoločenstvom, Švajčiarskou konfederáciou a Lichtenštajnským kniežatstvom o pristúpení Lichtenštajnského kniežatstva k Dohode medzi Európskou úniou, Európskym spoločenstvom a Švajčiarskou konfederáciou o pridružení Švajčiarskej konfederácie k vykonávaniu, uplatňovaniu a vývoju schengenského *acquis*[14], ktoré patria do oblasti uvedenej v článku 1 bode A a B rozhodnutia 1999/437/ES v spojení s článkom 3 rozhodnutia Rady 2011/350/EÚ[15].

---

9 Toto rozhodnutie nepatrí do pôsobnosti opatrení stanovených v rozhodnutí Rady 2002/192/ES z 28. februára 2002 o požiadavke Írska zúčastňovať sa na niektorých ustanoveniach schengenského *acquis* (Ú. v. ES L 64, 7.3.2002, s. 20).

10 Ú. v. ES L 176, 10.7.1999, s. 36.

11 Rozhodnutie Rady 1999/437/ES zo 17. mája 1999 o určitých vykonávacích predpisoch k Dohode uzavretej medzi Radou Európskej únie a Islandskou republikou a Nórskym kráľovstvom o pridružení týchto dvoch štátov pri vykonávaní, uplatňovaní a vývoji schengenského *acquis* (Ú. v. ES L 176, 10.7.1999, s. 31).

12 Ú. v. EÚ L 53, 27.2.2008, s. 52.

13 Rozhodnutie Rady 2008/146/ES z 28. januára 2008 o uzavretí v mene Európskeho spoločenstva Dohody medzi Európskou úniou, Európskym spoločenstvom a Švajčiarskou konfederáciou o pridružení Švajčiarskej konfederácie k vykonávaniu, uplatňovaniu a vývoju schengenského *acquis* (Ú. v. EÚ L 53, 27.2.2008, s. 1).

14 Ú. v. EÚ L 160, 18.6.2011, s. 21.

15 Rozhodnutie Rady 2011/350/EÚ zo 7. marca 2011 o uzavretí v mene Európskej únie Protokolu medzi Európskou úniou, Európskym spoločenstvom, Švajčiarskou konfederáciou a Lichtenštajnským kniežatstvom o pristúpení Lichtenštajnského kniežatstva k Dohode medzi Európskou úniou, Európskym spoločenstvom a Švajčiarskou konfederáciou o pridružení Švajčiarskej konfederácie k implementácii, uplatňovaniu a rozvoju schengenského *acquis*, ktoré sa vzťahuje na zrušenie kontrol na vnútorných hraniciach a pohyb osôb (Ú. v. EÚ L 160, 18.6.2011, s. 19).

(19) Článok 1 písm. a) tohto rozhodnutia predstavuje akt, ktorý je založený na schengenskom *acquis* alebo s ním inak súvisí v zmysle článku 3 ods. 2 aktu o pristúpení z roku 2003, článku 4 ods. 2 aktu o pristúpení z roku 2005 a článku 4 ods. 2 aktu o pristúpení z roku 2011, zatiaľ čo článok 1 písm. b) predstavuje akt, ktorý je založený na schengenskom *acquis* alebo s ním inak súvisí v zmysle článku 3 ods. 1 aktu o pristúpení z roku 2003, článku 4 ods. 1 aktu o pristúpení z roku 2005 a článku 4 ods. 1 aktu o pristúpení z roku 2011.

(20) Vzhľadom na naliehavosť situácie a pokračujúcu protiprávnu prítomnosť Ruska v cudzích regiónoch by toto rozhodnutie malo nadobudnúť účinnosť prvým dňom po jeho uverejnení,

PRIJALI TOTO ROZHODNUTIE:

Článok 1

Ruské cestovné doklady vydané v okupovaných cudzích regiónoch alebo osobám s pobytom v týchto regiónoch sa neuznávajú ako platné cestovné doklady na tieto účely:

a) udelenie víza v súlade s nariadením (ES) č. 810/2009;

b) prekročenie vonkajších hraníc v súlade s nariadením (EÚ) 2016/399.

Článok 2

Komisia vypracuje zoznam ruských cestovných dokladov uvedených v článku 1.

Uvedený zoznam sa sprístupní verejnosti ako súčasť zoznamu cestovných dokladov stanoveného rozhodnutím č. 1105/2011/EÚ.

Článok 3

Toto rozhodnutie nadobúda účinnosť prvým dňom po jeho uverejnení v *Úradnom vestníku Európskej únie*.

V Bruseli

Za Európsky parlament	*Za Radu*
predsedníčka	*predseda*